

HANS PETERSEN

PROVOCEREN

**VIND IK GRAPPIG,
MAAR IK BLIJF ALTIJD
NETJES**

INTERVIEW: **CLAUDIA SCHOEMACHER** /
FOTOGRAFIE: **HANS PETERSEN**
HANSPETERSEN-ART.COM

Hans Petersen (55) is een begrip in de fotografiewereld. In opdracht van uiteenlopende kledingmerken schoot hij vele reclamecampagnes. Er is bijna geen Nederlandse glossy te noemen die niet met hem heeft gewerkt. Vermaard om zijn zinnenprikkelende foto's en subliem lijnenspel was hij een van de vaste fotografen van *Playboy*: bijna elke BN'er heeft hij wel mét of zonder kleding voor de lens gehad. Tegenwoordig fotografeert hij nog voor The Dutch Creative Group, maar zijn voorkeur gaat uit naar het maken van kunst. Wij waren benieuwd naar de reden van deze carrièreswitch.

H

ans, van glamourfotograaf naar kunstenaar. Vanwaar deze carrièremove? Ik heb periodes meegemaakt dat ik met mijn foto's de covers van de bladen domineerde. Dan was ik bijzonder trots als ik de kiosk in liep.

Hoewel niemand daarbinnen natuurlijk wist dat ik die covers had geschoten. Die kick is eigenlijk maar van korte duur, want na een maand ligt er weer een nieuw tijdschrift. Daarentegen: als je iets aan de muur hangt, heb je daar jaren plezier van en maak ik iemand blij. Misschien dat ik daarom ook meer richting kunst ben gegaan. Het geeft me veel meer voldoening en ik kan doen wat ik leuk vind.

Was de switch naar art een bewuste keuze? Nee, kunst was altijd mijn uitlaatklep. Het grappige is: ik was laatst bij mijn moeder die al mijn werk bewaarde van de afgelopen dertig jaar. Ze haalde een map tevoorschijn met oude tekeningen uit de tijd dat ik nog kunstgeschiedenis studeerde. Tot mijn verbazing zag ik dat ik toen al foto's bewerkte. Ik fotografeerde beelden vanaf het televisiescherm en ontwikkelde het in

een doka. Daarna knipte, plakte en combineerde ik het tot een collage. Grappig genoeg doe ik dertig jaar later weer hetzelfde, haha!

We kennen elkaar nog uit de tijd dat ik de pr deed bij Endemol. Jij fotografeerde Carlo Boszhard voor een covershoot van Playboy, veertien jaar geleden alweer! Dat herinner ik me nog goed. Het was zeer gewaagd voor die tijd, maar uiteindelijk was het resultaat heel mooi. Carlo was de eerste man die op de cover van *Playboy* verscheen, geflankeerd door sexy assistentes uit de *Cash & Carlo show*. Jij had die pr-stunt bedacht, was het niet?

Klopt. RTL moest lang nadenken of ze toestemming zouden geven daarvoor. Ze vreesden dat ze de licentie voor het gebruik van het Amerikaanse decor zouden kwijtraken. Dat zijn van die politieke zaken die op de achtergrond van zo'n shoot spelen waar ik op zo'n moment geen weet van heb. Het doet me denken aan die keer dat ik een model nogal gewaagd op de motorkap van een Porsche liet poseren. Naderhand hoorde ik van de advertentieafdeling dat ze met pijn en moeite Porsche hadden

binnengehaald en zich hadden moeten verantwoorden. (Lachend:) Wist ik veel, ik vond het gewoon een kunstzinnig plaatje. Dat vind ik zo fijn aan kunst: je hebt niet met al die vervelende regeltes te maken.

Waar haal jij je inspiratie vandaan? Mijn reizen inspireren mij, maar erotiek ook. Dat laatste is voor sommigen vreemd, maar ik begrijp dat niet. Erotiek is overal en houdt de wereld en de economie draaiend, ik begrijp het taboe niet zo. Of er zijn discussies dat je geen tepel mag zien. (Verontwaardigd:) Ik ben nog nooit iemand tegengekomen zonder tepel! Het lijkt wel of de tijden in vergelijking met vroeger steeds strenger worden. Alles wordt gecensureerd tegenwoordig, terwijl ik juist op zoek ben naar dat randje. Dat komt door Facebook met z'n strenge, puriteinse regels. Dat nemen wij allemaal over.

Misschien komt het ook door het #metoo-gebeuren dat men voorzichtig is. Inderdaad. Nu heb ik tijdens een shoot altijd een crew om mij heen, dus dat overkomt me niet. Anders zou het kunnen dat het model na die verleidelijke poses denkt: wat is mij nou net overkomen? Je moet vreselijk oppassen dat je niet verkeerd wordt geïnterpreteerd. Hoewel ik wil benadrukken dat ik de gave heb modellen op hun gemak te stellen en een gezellige sfeer te creëren. Als model heb je bij mij altijd zeggenschap in wat je wel of niet wilt. Sommige poses voelen soms raar, maar ik haal altijd het beste uit het model. (Lacht:) De volgende dag hebben ze altijd spierpijn door de soms vreemde houding, maar op beeld is het een waanzinnig mooi lijnenspel.

Over kunst gesproken, jij ziet er ook arty uit in je motorkleding. Nou, dat valt mee toch? Ik zou er nog veel uitgesprokener uit kunnen zien.

Hoe zou je er dan uitzien, als je jezelf helemaal zou laten gaan? Tattoos vind ik heel interessant, maar ik twijfel. Ik zou er wel graag als een Maori uit willen zien. Dat vind ik gaaf. Maar ik heb er een te lichte huid voor.

Zou je dan net als een Maori ook tattoos in je gezicht nemen? Ja, als dat bij me zou passen, mag het best. (Knipoogt:) Maar eigenlijk heb ik die karakteristieke kop al!

Wat maakt jouw kunst bijzonder? Mijn werk is krachtig maar ook prikkelend. Als je er langsloopt, móét je er wel naar kijken. Het valt op want ik wil graag je verbeelding prikkelen. Het moet je nieuws-

EROTIEK HOUDT DE WERELD EN ECONOMIE DRAAIEND, IK BEGRIJP HET TABOE NIET ZO

gierig en blij maken. Ik vind het ook leuk als je het op durft te hangen. Dat je schoonmoeder uitroept: 'Nou, nou, kan dit wel?!'

Toch weer dat provoceren? Provoceren vind ik grappig. Maar ik blijf altijd netjes.

Kun je het productieproces beschrijven? Soms bewerk ik verschillende foto's. Ik laat me leiden door mijn fantasie en photoshop verschillende foto's door elkaar. Hierna print ik het, en bewerk het met kleine juwelen, bladgoud, Swarovski-stenen en verf. Vervolgens giet ik het in met epoxy (kunsthar, red.), zodat het werk reliëf krijgt. Ook maak ik vaak gebruik van prikkelende teksten. Als je dan voor de tiende keer langs het kunstwerk loopt en je ontcijfert het, vind ik dat leuk. Ik vind het sowieso prettig om een denkrichting mee te geven. Je kunt van mijn werk ook grote prints kopen achter plexiglas, maar ik geef de voorkeur aan mijn epoxy-werk. Daar zit veel meer handwerk en gevoel in. Dan voel ik me meer kunstenaar.

Exposeer je ook? Er is een aantal galeries dat mijn werk heeft, waaronder in Eindhoven, Utrecht en Breda.

Hoeveel kost het om een echte Hans Petersen aan de muur te hebben hangen? Tussen de 3.500 à 6.000 euro.

En hoelang ben je er dan mee bezig? Het is een proces. Ik moet veel organiseren: een model uitkiezen, locatie zoeken, de rest van het team boeken, zoals een visagist en styling. Na de shoot moet ik het beeld nog bewerken. Dat is behoorlijk tijdrovend. Tja, wanneer is het klaar? Eigenlijk is het werk nooit af, maar op een bepaald moment denk je: nu is het mooi. Het kunstwerk kan met een week of drie klaar zijn.

Hoe zou je jouw eigen stijl omschrijven? Ik vind het leuk om te spelen met lijnen en vlakken. En het

IK BEN NOG NOOIT IEMAND TEGENGEKOMEN ZONDER TEPEL

geheel spannender, sexy en sierlijker te maken dan het is. Het idee geven dat je 'iets' ziet. Je verbeelding in werking zetten, maar dat het toch 'verantwoord' is. Eigenlijk vind ik mijn werk wel braaf, terwijl anderen het juist uitgesproken vinden.

Op welk werk ben je het meest trots? Ik neig naar mijn laatste werk (wijst naar een vrouwelijke boeddha.) Het is een naaktmodel in kleermakerszit, helemaal ingesmeerd met papiermaché en klei. Het geheel is spannend maar toch netjes. Zou jij dit durven ophangen?

Ja hoor. Toch zijn er heel veel vrouwen die geen andere vrouwen aan de muur willen hangen. Als hun man dan naar een andere mooie vrouw staat te kijken zijn ze jaloers. Dat vind ik vreemd. Ik ben weleens naar de Negenmaandenbeurs geweest in de RAI en ben behoorlijk geschrokken. Ik heb niets meer van die hele beurs meegekregen. Ik heb alleen maar vol ongelooft rondgelopen en gekeken naar die onverzorgde

types. Mijn god, dacht ik. Als je als vrouw niets meer aan jezelf doet als je eenmaal moeder bent, is het toch logisch dat je man wegloopt?

Welke kunstenaar heeft jou geïnspireerd? Als fotograaf zijn dat Guy Bourdin en Helmut Newton. Het waren fotografen die grenzen doorbraken. Terwijl we nu eigenlijk weer zover zijn dat we die grenzen opnieuw moeten doorbreken. Dat blijf ik raar vinden. Er komen steeds meer regeltjes. Qua inspiratie vind ik de films van Andrew Blake mooi. Het is zo overgestyled dat het eigenlijk geen porno meer is.

Maak je ook kunst in opdracht? Ja tuurlijk. Dat is eigenlijk een van de leukere dingen. Hiermee maak ik mensen blij en het geeft me enorme voldoening. Je maakt een tijdsdocument waar mensen nog jaren plezier van hebben. Ik sprak laatst een – helaas te vroeg geworden – weduwnaar die nog zat te mijmeren bij het beeld dat ik ooit maakte van zijn echtgenote.

Als ik je over vijf jaar weer zou interviewen, wat hoop je dan te hebben bereikt? Dan ben ik bezig me voor te bereiden voor een grote expositie in New York of Los Angeles. Reis ik de wereld rond om nieuwe mensen te ontmoeten en nieuw werk te schieten. Tot slot heb ik op Ibiza een leuke galerie en een huis waar ik kan werken, fotograferen én relaxen. /

HOUSE of CARS HAARLEM

30 JAAR PASSIE VOOR AUTO'S

SALES - STORAGE - IMPORT - TRANSPORT

www.houseofcarshaarlem.nl
Hendrik Figeeweg 3B, 2031BJ Haarlem
023-5834748